

[Ellemann-Jensen]

loven, så skal vi da gerne bidrage til at få det ind i loven.

Vi har også været modstandere af indeksobligationerne, men vil selvfølgelig ikke stille os i vejen for, når de nu er indført på markedet, at ATP og dyrtidsfonden får mulighed for at købe indeksobligationer.

Med hensyn til forslaget vedrørende det, man kalder mere risikoprægede investeringer, henviser arbejdsministeren i sin fremsættelsestale til, hvad der kaldes indstillinger fra bestyrelsen for ATP og bestyrelsen for Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Som ordlyden er, får man nærmest det indtryk, at der er tale om enstemmige indstillinger fra bestyrelserne. Jeg skal spørge arbejdsministeren, om der er tale om en enig indstilling fra ATP-bestyrelsen i denne sag.

Når man kigger på, hvordan man har formuleret beskrivelsen af de forskellige aktiver, man nu skal kunne købe, er der noget, der tyder på, at man ikke rigtig har tænkt sig ordentligt om. Når det f.eks. drejer sig om ATPs anbringelsesmuligheder, siger man udtrykkeligt – i god tråd med, hvad der tidligere er vedtaget her i folketinget – at fonden kun må købe børsnoterede aktier. Men dernæst siger man, at den også må købe anparter og en hel masse andre ting. Der er noget besynderligt ulogisk ved, at ATP ikke må købe unoterede aktier, men gerne må købe unoterede anparter i anpartsselskaber med en kapital på 30.000 kr. Det er der ganske enkelt ingen sammenhæng i, så mon ikke man har været lidt for hastig med sin beskrivelse af disse ting?

Man angiver, at man vil have en ligestilling imellem pensionskasser og forsikrings-selskaber og så ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Som hr. Ninn-Hansen allerede har beskrevet, er det jo et spørgsmål, om der eksisterer en sådan ligestilling, og man kan da også nævne, at der ikke tidligere har været en sådan ligestilling, så det er i hvert fald et nyt argument at trække ind.

I den forbindelse kunne man nævne, at skulle der være ligestilling, så skal man i hvert fald også have sikkerhed for, at f.eks. direktøren for Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke kan sætte sig ind i bestyrelser i selskaber, hvori dyrtidsfonden opkøber aktier. Derved ville han få samme stilling som f.eks. forsikringsdirektører, bank- og sparekassedirektører samt pensionskassedirektører. De

må ikke sætte sig ind i bestyrelser, hvor de har opkøbt aktier. Hvorfor i alverden må direktøren for Lønmodtagernes Dyrtidsfond så? Her er vist tale om en svips i den oprindelige lovgivning om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som man passende kunne have rettet, når man nu alligevel vil til at rette på lovgivningen på forskellige områder.

Vi vil være villige til at diskutere en udvidelse af de forskellige investeringsmuligheder, man har. Der er da flere af de ting, der nævnes, som det kan være ganske fornuftigt at give både ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond mulighed for at investere i. Men vi finder, ligesom hr. Ninn-Hansen sagde før, at det bør diskuteres i en større sammenhæng. Vi har dog med tilfredshed noteret os, at man ikke tænker på at ændre på de grænser, der er for, hvor meget man må anbringe i det enkelte selskab, og i hvor høj grad man må binde fondenes kapital i den form for investeringer. Vi synes, det er meget tilfredsstillende, at man ikke søger ændringer dér. Det andet er som sagt ting, vi er villige til at diskutere.

Vi skal også foreslå arbejdsministeren, at han nu i en fart får den lille svips med indeksobligationerne på plads, og at vi så tager en grundig diskussion om de andre ting, før vi farer til lovgivning på det punkt.

Ole Henriksen (SF):

Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig disse 2 ændringer i loven om dyrtidsfonden og om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Vi mener, det er rimeligt, at man begge steder har de fornødne muligheder for at anbringe sine penge rundt omkring.

Vi er i modsætning til andre partier her i folketinget interesserede i også at udvide rammerne – det vil sige den 20 pct.s grænse, som eksisterer vedrørende anbringelse af formuen – så disse fonde kan anbringe flere af midlerne i de enkelte virksomheder. Det vil nok betyde, at vi vil stille ændringsforslag, når vi nu alligevel har en revision af loven. I de regnskaber, vi ser fra fondene, kan vi se, at man ligger helt oppe under loftet med disse pengeanbringelser, altså er oppe på de 20 pct. I flere tilfælde ville der givetvis være behov for at gå højere op, måske ikke så meget for at hjælpe dyrtidsfonden og ATP-fonden, men for at hjælpe det erhvervsliv, som